

Sygn. akt: I 1 C 114/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko E. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej E. G. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 3530, 46 zł (trzy tysiące pięćset trzydzieści 46/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.7.2017r. do dnia zapłaty;

II zasądzoną w punkcie I kwotę rozkłada na 3 raty, każda po 100,00zł (sto złotych) oraz 6 rat następnych po 500 złotych każda i ostatnią ratę w wysokości 230,46 zł (dwieście trzydzieści złotych 46/100) płatnych do 15ego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat, poczynając od uprawomocnienia się wyroku;

III zasądza od pozwanej E. G. na rzecz powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 962,00 zł (dziewięćset sześćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900,00 (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód , P. Spółka zoo z siedzibą w W., wniósł o zasądzenie od pozwanego, E. G., kwoty 3530, 46 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że strony w dniu 23 marca 2016 r. zawarły umowę pożyczki nr (...) na kwotę 2500 zł.

Z tego nic nie spłacił w terminie do 22.4.2016r wg treści umowy, zostało do spłaty 2500 zł kapitału, 500 zł prowizji oraz 530, 46 zł skapitalizowanych odsetek umownych.

Nadto powód wskazał, że w dniu 17 .7. 2017 r. wezwał pozwanego do zapłaty w/w długu- bezskutecznie. Powód wyjaśnił, że według stanu na dzień wniesienia pozwu do uregulowania całości zobowiązania pozostaje łączna kwota 3530, 46 zł.

(pозew – k. 2-5v)

Nakazem zapłaty z dnia 13.9.2017r Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie, do którego wniesiono w/w sprawę orzekł zgodnie z żądaniem pozwu

(nakaz zapłaty w sprawie VI Nc-e (...), k. 6)

Na skutek wniesionego sprzeciwu następnie postanowieniem z dnia 12.12.2017r przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k. 16)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód, P. Spółka zoo z siedzibą w W., usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego, E. G., kwoty 3530, 46 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wskazał, że strony w dniu 23 marca 2016 r. zawarły umowę pożyczki nr (...) na kwotę 2500 zł. Nadto powód wskazał, że w dniu 17.7. 2017 r. wezwał pozwanego do zapłaty w/w długu-bezskutecznie. Powód wyjaśnił, że według stanu na dzień wniesienia pozwu do uregulowania całości zobowiązania pozostaje łączna kwota 3530, 46 zł.

(pismo procesowe powoda – k 22.)

Pismem z dnia 26.4.2018r i do protokołu w dniu 27.4.2018r pozwana E. G. wniosła o rozłożenie na raty dochodzonej należności

(pismo pozwanej, k. 69, protokół ,k. 79)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 marca 2016r. pomiędzy (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (pożyczkodawcą) a E. G. (pożyczkobiorcą) doszło do zawarcia umowy pożyczki nr(...) na kwotę 2500 zł.

Dowód: umowa pożyczki k 29-35.

Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty zobowiązania w łącznej wysokości 3050 zł, na którą składają się: kwota pożyczki netto – 2500,00 zł, odsetki umowne – 1023,86% w stosunku rocznym, prowizja - 550,00 zł. W treści umowy pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki do 22.4.2016r.

dowód: umowa pożyczki – k. 29-35, regulamin, k. 36-45, konto pozwanej u powoda, k. 50-58.

E. G. nie spłaciła pożyczki.

dowód: przyznanie pozwanej, k. 79- na nośniku.

Pismem z dnia 20 lutego 2018 r. (...) Sp (...) w W. . wezwał E. G. do zapłaty kwoty 3509,75 zł z tytułu umowy pożyczki nr (...).Bezskutecznie

okoliczność bezsporna, a nadto przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 60, przyznanie pozwanej, k. 79- na nośniku

E. G. pracuje na umowę o pracę, i zarabia o k. 2430 zł bez możliwości dodatkowego zatrudnienia. Małżonek też pracuje i zarabia ok. 3000 zł na umowie o pracę i na zlecenie. Stałe wydatki miesięcznie wynoszą :

- czynsz- ok.460 zł / w sezonie grzewczym o 100 zł więcej/,

- raty kredytów- 920 zł,

- energia elektryczna- 321, 24 zł,

- bilety miesięczne- 346 zł,

- TV i media- 156 zł,

- leki stale przyjmowane-288 zł

dowód : informacja o wynagrodzeniu, k. 70, przelew, k.71-72, zestawienie opłat należnych spółdzielni, k. 76, harmonogram spłaty kredytu, k. 75, faktura za energie el.,k. 77, faktura za media ,k. 78, wyjaśnienia informacyjne ;pozwanej, k. 79, - na nośniku

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności. Nie wymagają również dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości / art. 229 kpc/.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie niesporne jest, bo przyznane przez pozwaną, że strony łączyła umowa pożyczki, która została podpisana przez pozwanego i której oryginał został dołączony do pozwu.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że powód wykazał zasadność i wysokość swojego żądania przy całkowitej aprobacie tego przez pozwanego zarówno co do zasady, wysokości, jak i okoliczności wskazanych w uzasadnieniu pozwu.

Art. 720 k.c stanowi, że :” przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Zatem z istoty umowy pożyczki wynika obowiązek jej zwrotu, choć to od stron zależy, w jaki sposób zwrot jej nastąpi./

Była to umowa wzajemna ./ por. § 2.art 487 kc :” Umowa jest wzajemna, gdy obie strony zobowiązują się w taki sposób, że świadczenie jednej z nich ma być odpowiednikiem świadczenia drugiej.”/.

Mając na uwadze powyższe Sąd w pkt I wyroku na podstawie art. 720 kc i 487 par 2 kc orzekł jak w p-kcie I wyroku – zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd przychylił się do wniosku pozwanej o rozłożenie na raty zasądzonej kwoty, wobec treści **art. 320. Kpc** :” W szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.”. Przepis zawiera szczególną zasadę wyrokowania, określaną jako "moratorium sędziego"; obok charakteru procesowego ma on także cechy normy materialnoprawnej (m.in. K. P., M. P.). Podstawą zastosowania przepisu jest wyłącznie uznanie sądu, że zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki. Ustanowiona w art. 320 k.p.c. norma ma charakter wyjątkowy i może być tym zastosowana jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Wynika to z faktu, iż dopuszcza ona znaczną ingerencję Sądu w stosunek cywilnoprawny stron procesu. W piśmiennictwie wyrażono przy tym pogląd, uznający wymienioną przesłankę za spełnioną jedynie wtedy, gdy w chwili wyrokowania są podstawy do przyjęcia, że ze względu na sytuację majątkową i rodzinną dłużnika oraz szczególny charakter sprawy, wyrok zasądający całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację. Prowadzenie egzekucji w tym zakresie narażałoby tylko wierzyciela na nieefektywne wydatki egzekucyjne, a dłużnika i osoby pozostające na jego utrzymaniu na utratę podstaw egzystencji (uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r., sygn. III CZP 126/06, Biul. SN 2006/12/9), Sąd doszedł do przekonania, że problemy finansowe pozwanego są przejściowe i stanowią szczególną sytuację, w jakiej się znalazł w rozumieniu art. 320 kpc i w związku z tym rozłożył zasądzoną należność na 3 raty po 100 zł, a potem na 6 rat po 500 zł miesięcznie oraz ostatnią w wysokości 230, 46 zł.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 481.kc § 1.:” Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.”

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt III wyroku na podstawie art. 98 i 108 k.p.c. i § 6 pkt 2 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że stroną przegrywającą niniejsze postępowanie był pozwany, Sąd wyroku obciążył go powstałymi kosztami procesu w kwocie 962,00 zł. Na zasądzoną od pozwanego na rzecz powoda kwotę składa się kwota 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego oraz kwota 45 zł opłaty od pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy
3. akt przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.